

izvedeti, kaj nameravajo. Prigovarjal sem jim, naj bodo mirni in naj gredó do gospoda barona. Ali voda je pljuskala že čez brezove — moje besede so bile brez veljave. Vesel sem pa tega zato, ker se je uresničilo,

„Dovolj! Fraze! — Sedaj gospodarim samo jaz. Tvorica ima dosti reservnega zaklada, da igraje preboli nekaj beraških tisočakov. Jaz ostanem tu in ukažem, da se nepokorno delavstvo izstrada. Do mene ni

„KISLO GROZDJE.“

kar sem napovedoval. Velika masa je bila pritisnjena prav do tal — in sedaj je kriknila in se dvignila. Tega ne bi mogel nihče zabraniti.“

treba nikogar; če pridejo k drugemu, naj se jim naznani ta odgovor!“

Baron je pogledal pikro ravnatelja. Semonu so trepetale satansko vesele poteze